

संन्यासधर्मसंग्रह m. Titel einer Schrift HALL 141.
 संन्यासनिर्णय m. desgl. HALL 142. °टिप्पणी 143.
 संन्यासपद्धति f. desgl. Notices of Skt Mss. 2,100. Verz. d. Pet. H. 100.
 संन्यासवत् (von संन्यास) adj. mit vollständiger Entsagung verbunden
 AK. 2,7,52.
 संन्यासविधि m. = संन्यासपद्धति Notices of Skt Mss. 2,100.
 संन्यासिक s. वेद°.
 संन्यासिन् (von 2. अस् mit संनि oder von संन्यास) adj. 1) *entsagend, aufgebend*: अर्थ° (so zu lesen) ASHṬĀV. 18,67. ohne Ergänzung der der Welt entsagt hat MAITRĀJUP. 6,10. COLEBR. Misc. Ess. 4,117. MBh. 14,1196. WEBER, RĀMAT. Up. 329. Spr. (II) 798. DHŪRTAS. 84,15. BHĀG. P. 7,4,22. Verz. d. Oxf. H. 13,b,13. 227,b,17. H. 843. नित्य° BHAG. 5,3. वेद° = वेदसंन्यासिक KULL. zu M. 6,95. — 2) *der der Nahrung entsagt hat* BHATT. 7,76.
 संन्यासोपनिषद् f. Titel einer Upanishad Ind. St. 4,302. Notices of Skt Mss. 54. Verz. d. Oxf. H. 394,b,23.
 सन्मङ्गल (सत् + म°) n. eine gute, vorschrittmässige Ceremonie u. s. RAGH. 2,71. 4,41. 10,78.
 सन्मणि (सत् + म°) m. ein ächtes Juwel KATHĀS. 29,59. 35,54. 71,143. 109,10. — Vgl. सद्मल.
 1. सन्मति (सत् + मति) f. 1) *eine daseiende Absicht u. s. w.*, अ° eine nicht vorhandene A.: असन्मतिं कर्त्तुं keinen Sinn haben für (loc.) BHĀG. P. 9,4,27. — 2) *eine gute, richtige Ansicht*: अ° eine falsche A., — Meinung BHĀG. P. 8,24,47. असन्मतिं दां lehren PAÑĀR. 1,10,21.
 2. सन्मति (wie eben) adj. wohlgesinnt, edel denkend KATHĀS. 22,148. 42,218. 73,438. 103,149. Verz. d. Oxf. H. 261,b,10.
 सन्मत्त (सत् + म°) m. ein guter Spruch RAGH. 17,16.
 सन्मात्र (सत् + मात्र) adj. nur seiend, von dem nur das Sein ausgesagt werden kann WEBER, RĀMAT. Up. 338. Ind. St. 10,137. 163. Çiva Çiv. an den beiden ersten Stellen lesen wir mit der v. l. सर्वाधिष्ठानः सन्मात्रः.
 सन्मान (सत् + मान) m. eine gute Meinung: °कर् Achtung einflüßend RĪ. PAṆ. 11,36. wohl fehlerhaft für संमान, wofür auch sonst häufig सन्मान geschrieben wird.
 सन्मार्ग (सत् + मार्ग) m. der richtige Weg (in übertr. Bed.) Ind. St. 10,33. MĀLAV. 1. KATHĀS. 17,113. 33,39. 101,22. MĀRK. P. 19,17. BHĀG. P. 10,86,59. °स्य Spr. (II) 4039. सन्मार्गे तावदास्ते 6824. °योधिन् auf eine ehrliche Weise RAGH. 17,69. — Vgl. सत्पथ.
 सन्मित्र (सत् + मित्र) n. ein guter Freund Spr. (II) 4060.
 सन्मित्रकेशव m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 274,a, No. 650.
 सन्मुनि (सत् + मु°) m. ein guter Muni in देवज्ञ° N. pr. eines Astro-nomen Ind. St. 2,253.
 सन्मौलिक (सत् + मौ°) adj. Bez. einer Klasse von Kājastha, die zwischen den Kulīna und Maulika stehen, COLEBR. Misc. Ess. 2,189.
 सैन्यस् (von 1. सन्) adj. alt: तं संपर्यन्त्रव्यं कृषोमि सैन्यसे पुराजाम् RĪ. 3,31,19. तमुं वा नूनमीमहे नव्यं दंसिष्ठ सैन्यसे 8,24,26. nach ŚĀ. = संभजन (von 1. सन्) oder संन्यास (von 2. अस्).
 1. सप, सैपति DHĀTUP. 11,6 (समवाये). सपेम, सैपुस्; सपत्ते, सपत्तः nach-

streben, zu erreichen suchen; Jmd anhängen, sich zu thun machen um (acc.) NAIGH. 3,5,14. अविद्वंसो विडुष्टं सपेम RĪ. 6,13,10. रुद्रं वो नरः सृष्ट्याय सैपुः 29,1. क्रीकृत्स्त्वा सुमनसः सपेम 4,4,9. देवा अमृतं सपत्त 5,3,4. 43,12. 9,97,37. तष्टमत्स्त्वा सपेम VS. 37,20 (vgl. तष्टीमती ते सपेय TS. 1,2,5,2. 6,1,9,5). सृत्तम् RĪ. 5,12,2. 68,4. 1,68,4. सृता 67,8. सृत्तपा 2,11,12. — सप्तुम् MBh. 13,2744 fehlerhaft für स्वप्तुम्, wie die ed. Bomb. liest. — Vgl. साप् in सृत्त°, केत°. — caus. med. dass.: ते सीषपत्तं जोषमा यज्ञत्रा सृत्तस्य धारा RĪ. 7,43,4. — अभि dass.: अभि ये मिथो वृनुषः सपत्ते र्गतिं दिवः RĪ. 7,38,5.
 2. सप्, सापयति nur in der, wie es scheint, verdorbenen Stelle: कनीखुन्दिव सापयन् etwa futuens TBa. 2,4,6,5; vgl. jedoch die v. l. चनीखुन्दयथा सपम् ÂÇV. Ça. 2,10,14.
 सैप (von 2. सप्) m. penis TBa. 2,4,6,5. मुष्कयोर्निहितः सपैः 6. ÂÇV. Ça. 2,10,14. — Vgl. पस.
 1. सपत्त (2. स + पत्त) m. 1) *Anhänger, Freund*; s. सपत्तता und सपत्तत्व. — 2) *Theilnehmer, mit einem Andern in gleichem Falle sich befindend* SIDDH. K. zu P. 6,3,84. TARKAS. 39. 41. ŚĀH. D. 55,19. 122,10. 14. BHĀSHĀP. 72. — Vgl. 1. विपत्त.
 2. सपत्त (wie eben) adj. 1) *mit Flügeln versehen* R. 5,85,12. Spr. (II) 1193 (zugleich in Bed. 2). Berge MBh. 7,1163. HARIV. 12600. R. 2,89,20. VARĀH. BRH. S. 32,3. KATHĀS. 26,9. 27,137. 120,84. — 2) *einen Anhang habend* Spr. (II) 1193. — Vgl. 2. विपत्त.
 सपत्तक adj. = 2. सपत्त 1): Berge KATHĀS. 25,43.
 सपत्तता f. nom. abstr. zu 1. सपत्त 1) Spr. (II) 5817.
 सपत्तत्व n. desgl. KATHĀS. 45,167.
 सपत्त (2. स + पत्त) adj. befedert so v. a. Pfeil ÇĀKṢH. Ça. 17,5,7. 13,5. सपत्तक (2. स + प°) adj. nebst Achyranthes triandra Roxb. PAÑĀR. 1,7,24.
 सपत्ताकर् (सपत्त + 1. कर्), °करोति mit einem Pfeile so treffen, dass die Federn desselben in den verwundeten Körper eindringen, P. 5,4,61. VOP. 7,91. DAÇAK. 196,1. — Vgl. निष्पत्ताकर्.
 सपत्ताकर्ण n. nom. act. von सपत्ताकर् HALĀJ. 4,80.
 सपत्ताकृति f. desgl. H. 1372.
 सपत्नी (ein zu सपत्नी Nebenbuhlerin gebildetes) m. Nebenbuhler, Widersacher, Feind AK. 2,8,4,10. H. 729. HALĀJ. 2,301. RĪ. 10,166,1. AV. 1,19,4. 10,6,30. 12,2,46. TS. 1,6,2,2. 3,2,6,5. P. 6,3,113. Schol. ÇAT. Br. 1,1,2,11. 4,17. 5,2,9. 6,4,20. 9,2,11. 14,4,2,19. दिषत्तः सपत्ताः TAITT. Up. 3,10,4. P. 4,1,145. MBh. 1,3727. 4047. 2,1693. 3,2481. 4,162. 5,914. 14,224. fg. 251. R. GORR. 2,106,15. 3,51,26. 4,9,15. 5,88,2. Spr. (II) 220. 1401. 1982. 6825. VARĀH. BRH. 17 (13),2. MĀRK. P. 104,13. BHĀG. P. 3,18,4. 19,2. 8,10,3. 6. PAÑĀT. 171,13. °बलसूदन MBh. 4,160. सपत्तानीकमर्दन HARIV. 12986. °नाश MBh. 15,248. °विज्ञय BHĀG. P. 1,14,9. °श्री Spr. (II) 3530. °वृद्धि R. GORR. 2,7,22. °ञ (अभिभव) RAGH. 9,4. षट् die sechs inneren Feinde (s. u. षडुर्मा) BHĀG. P. 5,1,17. fg. 11,15. — Vgl. अ° (in der Bed. 1) b) auch MBh. 1,214. BHAG. 2,8) und निः°.
 सपत्तकैशन adj. Nebenbuhler mindernd AV. 8,5,12.
 सपत्तपण adj. (f. ई) Nebenbuhler verderbend AV. 1,29,4. 2,18,2.